

Dag 53, dinsdag 15 mei 2018. Het leven van een pelgrim blijft zwaar. Ik zit op een chateaucamping **** en lig aan het zwembad. Net een paar baantjes getrokken en mijn voeten hebben rust. Na de gezellige avond gisteren met Sophie en Jean Philippe en des Pelerinnes Nathalie, Patricia, Betty, Carôle en Marie-José, vanmorgen om 07:00 uur aan het ontbijt. Maar wel relaxed want als ik me tegoed heb gedaan aan al het lekkers op tafel en mijn spullen heb ingepakt is het 08:30 eer ik vertrek. De Pelerinnes zitten dan inmiddels ook aan het ontbijt. A tout à l'heure zeg ik, want zij lopen deze week dezelfde route, maar zonder tent en hebben gites en huisjes op campings besproken. En vanavond zitten we op dezelfde camping. Het weer is vandaag prima, en loop heerlijk met muziek op de oortjes, als Queensryche met "Silent Lucidity" langskomt. Ik zing keihard mee en spontaan beginnen de tranen te rollen. Ik voel me gelukkig en het is lekker om de emoties laten komen. Hoe eenvoudig kan geluk zijn, geef me 14 kg op mijn rug en laat me lopen... Onderweg loop ik langs een autosloperij en zie een DS, drie maal een 2CV en nu wel een HY staan. Ze zijn er, als je goed kijkt, dus nog wel. Verder een rustige dag, maar dat is ook wel eens goed. Onderweg maak ik een foto vanaf een brug en kijk naar beneden en zie mijn schaduw. Ik neem een foto ervan en loop dan verder tot mijn schaduw bij het ondiepe deel van de rivier is en neen er nog eentje. Als ik thuiskom ga ik zeker een paar van mijn foto's op canvas laten drukken, ik denk deze ook. Nog geen juwelier gevonden voor de medaillon van gisteren. Bij de gites is het gebruikelijk om een lijst in te vullen met je naam, velo/pied, waar kom je vandaan, waar ga je naar toe, dat soort dingen. Sinds mijn Camino vul ik bij beroep "Dive Instructor" in. Volgend jaar op deze dag eens kijken waar ik zit en wat ik doe... 15 mei 2019?

